

EDITORIAL

El curs que és a punt d'acabar ha estat el període en què s'han viscut amb més cruesa els efectes de les retallades que el sistema educatiu ha patit al llarg de les darreres dècades. Les mesures que s'han aplicat, tant des del Govern de Mariano Rajoy amb el Reial Decret del ministre Wert, com per part de la Conselleria d'Educació del Govern de les Illes Balears, s'han deixat sentir enguany amb tota la seva duresa.

Les escoles i els instituts de les nostres illes han hagut de fer front a múltiples mancances, que s'han anat encadenant al llarg del curs escolar: reducció del nombre de professorat interí, augment de les ràtios a les aules dels centres escolars, supressió de programes d'atenció a la diversitat, no pagament del deute pendent amb les escoles i els instituts, no cobriment de les baixes del professorat inferiors a un mes, etc.

El professorat tampoc no s'ha lliurat de les envestides del Govern estatal ni de l'autonòmic, i ha hagut d'assumir en la pròpia pell gran part dels ajustaments que les distintes administracions han aplicat al pressupost educatiu. Això li ha suposat l'augment de l'horari lectiu a l'ensenyament secundari, la supressió de molts complements retributius, la desaparició de la pràctica totalitat dels ajuts del fons social, l'eliminació de la paga extraordinària del mes de desembre, o la pèrdua de retribucions a causa d'una baixa per malaltia comuna.

A totes aquestes mesures que han malmès d'una manera ben directe el nostre sistema educatiu en el seu dia a dia, cal afegir-hi la bateria de propostes que les diferents administracions han posat en marxa en l'aspecte legislatiu. Per part del Govern de l'Estat, el Consell de Ministres va aprovar, el passat mes de maig, la proposta de Llei Orgànica per a la Millora de la Qualitat Educativa (LOMCE), del ministre Wert. Una proposta que és una autèntica "esmena a la totalitat" al model d'escola que des de l'STEI Intersindical sempre hem defensat: una escola democràtica, compensadora de les desigualtats socials, arrelada al seu entorn cultural i lingüístic, i laica.

L'articulat de la LOMCE ens dibuixa un model d'escola en què s'anul·la la poca representativitat que encara té la comunitat educativa en els òrgans decisoris dels centres docents, on l'Estat recentralitza gran part dels continguts curriculars, que crearà moltes més diferències socials entre els nostres alumnes, que farà impossible la pervivència del model d'immersió lingüística en les llengües pròpies dels territoris amb una llengua oficial distinta del castellà, i en la qual el pes que hi guanya la religió catòlica clama al cel.

Com si això no fos prou greu, el Govern de José Ramón Bauzá ha elaborat al llarg d'aquest curs tres propostes legislatives que volen ser, pels homes i dones del Partit Popular, l'estocada final al nostre model educatiu. Per una banda, amb la posada en marxa de la Llei de símbols pretenen regular els espais dels edificis públics de la nostra Comunitat i prohibir l'ús de qualsevol distintiu que tenguí a veure amb les nostres senyes d'identitat lingüística i cultural. Per altra banda, amb la Llei de convivència i d'autoritat del professorat pretenen controlar i sancionar, si és precis, les lliures opinions del professorat, amb un règim disciplinari que ultrapassa de molt allò que prescriu una norma estatal com és l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic.

Però la norma que més contestació ha aixecat, per la gravetat que suposa i per la manera com s'ha imposat a la comunitat educativa, sense cap tipus de consens ni cap referència pedagògica ni organitzativa, ha estat el Decret de Tractament Integrat de Llengües, una autèntica bomba a l'estructura més vital del nostre sistema educatiu: la seva llengua vehicular i el model d'immersió lingüística en català.

Publicada al BOIB de dia 20 d'abril, des d'aquest dia els centres no han deixat de viure amb una angoixa alarmanant els esdeveniments que s'han accelerat en uns terminis per a l'aplicació del susdit Decret sense cap tipus de lògica ni concert. A més, les instruccions que des de la secretaria autonòmica d'Educació s'han enviat als centres en distintes fases d'aquest lapsus de temps tan curt no han fet altra cosa que sembrar el caos i la confusió en els equips directius i en el professorat.

L'STEI Intersindical ha presentat un recurs d'alçada contra les instruccions del secretari autonòmic, i té la intenció ferma d'impugnar el Decret de Tractament Integrat de Llengües en la seva totalitat. I és que, en un context de crisi econòmica que ha suposat fortes retallades dels recursos destinats a l'educació, ens sorprèn molt que, amb el discurs de la millora de la qualitat de l'ensenyament i la reducció del fracàs escolar, se'ns digui que la implantació d'aquest Decret per al proper curs sigui prioritària.

Ens oposarem al Decret TIL amb totes les nostres forces i amb tots els nostres recursos, així com també farem front a totes aquelles mesures que van en contra de la qualitat de l'ensenyament, de la igualtat d'oportunitats dels nostres alumnes, i dels drets laborals, socials i lingüístics de la nostra gent.

